

GLASILO KATOLIŠKE AKCIJE ZA KAMNIŠKO IN MORAVŠKO DEKANIJU

NAŠ LIST IZDAJA MISIJONIŠČE V GROBLJAH, P. DOMŽALE. — UREJUJE IN ZASTOPA IZDAJATELJA JOŽEF GODINA C. M., DOMŽALE-GROBLJE. — TISKA MISIJONSKA TISKARNA, DOMŽALE - GROBLJE. ZA TISKARNO JOŽE GODINA, GROBLJE. — IZHAJA MESEČNO. POSAMEZNA ŠTEVILKA STANE 1 DIN, CELOLETNA NAROČNINA 12 DIN. INSERATI PO DOGOVORU. ROKOPISI SE REDNO NE VRAČAJO.

Ko pšenica bo zorela...

Zagoreli so med nami
evharistični kresovi;
v sveto zbranost zatopljeni
naši dragi so domovi.

Vse prešinja sladka slutnja:
praznik praznikov se bliža,
tabernakelj se odpira
v odrešilni luči križa.

KO BO BRAJDA ZADEHTELA,
KO PŠENICA BO ZORELA,
KO BO GLEDALO V POLETJE
ROŽ ŠKRLATNIH PESTRO CVETJE:
DOMOVINA BO VSA VERNA
PRED MONSTRANCO POKLEKNILA,
V HOSTIJI DEVIŠKOBELI
KRALJA KRALJEV BO MOLILA.

O, takrat: vsaka naša želja bo daritev,
vsaka naša misel bo molitev,
srce vsako pesem bo iskrena,
vsaka duša zlata bo patena. M. Elizabeta.

Domovino našo je zajel svet nemir. Cela slovenska zemlja je postala kakor s pobožnimi verniki napolnjena cerkev pred službo božjo. Še malo in zvončki bodo zapeli, mogočen glas orgel zabučal, tabernakelj se bo odprl in vse ljudstvo bo pokleknilo pred zlato monštranco.

Osem mesecev se je pripravljala slovenski narod na svoje največje praznike, osem mesecev je razmišljal o presveti Evharistiji, v osmih mesecih spoznal, da je v sveti Evharistiji vir njegovega življenja, uvidel, da bo moral v bodoče stalno zajemati moči iz teh živih studencev, v teh osmih mesecih je spoznal, da mu je

Bog edini pravični in dobri Gospod in Kralj, v teh osmih mesecih se je trdno odločil, da pojde v bodoče edino samo za svojim Bogom v božji ustanovi sveti katoliški Cerkvi!

Te svoje izkušnje in te svoje odločitve pojde slovenski narod slovesno izpričati v slovensko prestolico v belo Ljubljano! Dovršeni in slavnostno okrašeni Stadion bo v teh dneh kakor tabernakelj slovenskega naroda. Stadion bo v teh dneh kakor Noetova barka, v kateri se bo slovenski narod rešil vseh nevarnosti. V našem Stadionu bo Bog napravil sveto zvezo med seboj in slovenskim narodom!

Pojdimo na božjo gostijo!

Evharistični kongres v Ljubljani bo veličastna božja gostija. Prva bo povabljena na gostijo naša mladina. Nad 20.000 mladih src bo objel božji Zveličar samo ob mladinski službi božji na Stadionu na praznik sv. Petra in Pavla dopoldne. V noči po tem prazniku se bodo zgrnili na božjo gostijo na Stadion možje in fantje, ki bodo z gorečimi bakljami spremljali Zveličarja v procesiji in ga ob polnočnici prejeli v skupnem svetem obhajilu. **Zene in dekleta** bodo med tem časom prisostvovali polnočnicam po vseh ljubljanskih cerkvah in prav tako pristopile k skupnemu sv. obhajilu. Vseh sv. obhajil bo gotovo nad 50.000.

Kaj bomo ponesli s seboj na to božjo gostijo?

Predvsem svatovsko obleko posvečujoče milosti božje. Zato bomo že doma opravili prav dobro, skesano in odkritosrčno sv. spoved.

Potem bomo razsvetlili hiško svojega srca z lučjo žive vere. Z apostolom Petrom bomo govorili: Me verujemo in vemo, ti si Kristus, Sin božji!

Nato bomo okrasili svoje srce s ponižnim, otroškim zaupanjem. Z evangelijskim stotnikom bomo govorili: Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Najbolj se bomo potrudili, da bo v našem srcu gora resnična, dejanska, močna in **plamteča ljubezen** do Jezusa. Zato bomo pogosto ponavljali Petrovo besedo: Gospod, ti vse veš, ti viš, da te ljubim.

Kaj bomo povrnili Gospodu za njegovo gostijo?

Storili bomo vse, da bo vsepovsod vladal **Kristus Kralj**. Najprej v našem srcu. Zato mu bomo slovesno obljubili, da hočemo zvesto izpolnjevati vse njegove zapovedi. Da bomo to obljubo stanovitno izvrševali, ga hočemo po kongresu pogosto in pobožno sprejemati v sv. obhajilu.

Druga obljuba, ki jo bomo položili pred Kristusa Kralja, bo pa **obljuba katoliške akcije**. Z apostolsko gorečnostjo bomo sodelovali z našimi škofi in duhovniki za zmago kraljestva božjega v naših družinah, v naših vaseh, v naših občinah, v naših župnijah, v celi naši Sloveniji. Ker nas je božja previdnost povezala v eno državo z našimi slovanskimi brati na jugu, bomo z molitvijo, z besedo in zgledom storili vse, da jim pomagamo najti pot nazaj v naročje katoliške Cerkve, da bo tako v polni moči vladal v celi Jugoslaviji **Kristus Kralj**. Še več. Ob božji pogostitvi in slovesni posvetitvi Kristusu Kralju hočemo obnoviti in pomnožiti tudi svojo **misijonsko gorečnost**. Z molitvami, žrtvami in misijonskimi poklici hočemo vneto podpirati misijonsko delo svete Cerkve med poganskimi narodi.

Mi hočemo povsod Boga! Gospod je zemlje in neba!

Kristus kraljuj! Kristus zmaguj!

V hostiji sveti nam gospoduj!

Navodila za kongres

Splošna navodila

Glejte vse v luči namena, ki ga ima kongres! Evharistični kongres ni izlet, ni parada, ni zabava, temveč dnevi notranje obnove, dnevi vere, ljubezni in žrtev radi Evharističnega Boga.

Berite kongresno knjižico! Preberite jo po večkrat in z vso pazljivostjo!

Veliko nas bo! Okrog 150.000 nas bo z Ljubljanci vred. Kjer je pa mnogo ljudi, je treba tudi mnogo reda. Pokažimo, da smo res kulturni narod, ki ceni red in disciplino!

Ne gneče, ne zmešnjave ne bo! Vse to je le tam, kjer ni reda. Ne dajte se begati od nikogar in nfkjer! Če vam kaj ni jasno, vprašajte stražnika ali pa reditelja, ako ne najdete odgovora v kongresni knjižici. V skrajnem slučaju se obrnite na informacijsko pisarno. Pomagajte si pa z vso ljubeznivostjo tudi medseboj! Radi bojzani pred gnečo naj tedaj nihče ne ostane doma.

Mirno kri! Vsak naj gre tja, kjer je zanj določen prostor. Čim manj bo razgovarjanja in prerekanja, tem več bo reda in tem manj razburjenja. Če pride komu slabo, naj drugi okoli njega ne izgubijo glave. Pokličite samaritana, usmiljenko, reditelja ali stražnika. V tem pogledu je vse vzorno pripravljeno.

Ako vam je bilo kaj ukradeno ali ste kaj izgubili, javite se takoj v najbližnji informacijski pisarni. Kar najdete, oddajte takoj v najbližnji kongresni pisarni.

Papeške zastave je dovoljeno izobešati tako, da jih izobesimo obenem z državnimi.

Kaj vzemite na pot

Obleka. Prinesite s seboj tudi oblačilo za večerni in nočni hlad (plašč, jopico). Za slučaj dežja vam je potreben dežnik ali pelerina ali sicer kako ogrinjalo, pa celi čevlji. Novi čevlji niso za mestni tlak.

Potovanje po železnici

Vozni red glej str. 6!

Prvi posebni vlaki v soboto, 29. junija so določeni za mladino, ki mora biti do 7 zjutraj v Ljubljani. Ostali udeleženci kongresa naj ne silijo v te vlake. Za nje bodo vozili redni in po potrebi tudi posebni vlaki.

Vpoštevajte povsod brez ugovora ali prekanja navodila železniških uslužbencev, voditeljev in rediteljev. Zavedajte se, da pri tako ogromnem številu potnikov ni mogoče vsakemu v vsem ustreči.

Žigisanje legitimacij si v Ljubljani oskrbite čimprej. Žigisanje bodo vršile vse informacijske odn. kongresne pisarne.

Potovanje z vozovi in kolesi

Vozovi in vsa druga vozila iz kamniškega okraja bodo smela v kongresnih dneh redoma voziti le: po Dunajski cesti do slepe železniške proge ob Posavskega ulici. **Vozila shranite:** Na Dunajski cesti za topničarsko vojašnico in na svetu mestne občine za pokopališčem pri sv. Krištofu (kjer je bila preje jama.)

Pustite vozove zunaj mesta! Če le kako morete, pustite vozove zunaj mesta, n. pr. na Ježici, v Stožicah.

Za shrambo koles določeni prostori bodo označeni z velikimi napismi (v topničarski vojašnici).

Na kaj pazite v Ljubljani

Vedenje bodi ves čas kongresa dostojno in namenu kongresa primerno. Bilo bi skrajno nesposobno, ako bi se kdo tiste dni opil ali celo razgrajal.

Zlasti oni v narodnih nošah se zavedajte, da nadenete lepoto te noše le radi tega, da se povečajo kongresne prireditve. Narodna noša je praznična noša, pa naj bo tudi obnašanje človeka v njej praznično, t. j. resno in lepo. V sprevodih gredo narodne noše ločeno: ženske zase in moški zase.

Bodite točni! To velja zlasti za zbirališča k sprevodom. Zamudniki ne bodo mogli do

svojih zbirališč! Isto pa velja tudi za zborovanja in vse druge prireditve. Le tako se bo mogel mogočni program kongresa učinkovito razviti. Velja tedaj: Bolje pol ure prej kot pet minut kasneje!

Dostop na Stadion

Le s kongresno knjižico in znakom bo dovoljen vstop na Stadion. To velja za ves čas kongresa in za vsakogar, brez ozira na osebo ali stan. Značke nosite na vidnem mestu, knjižico pri vstopu v Stadion pa v roki. Le mladina pri mladinskem nastopu 29. junija zjutraj sme v Stadion samo z znaki; brez knjižice. Starejši spremljevalci mladine pa morajo tudi imeti knjižice.

Za I. manifestacijsko zborovanje dne 29. junija popoldne in za mašo kardinala-legata dne 30. junija dopoldne je za vse udeležence dohod z Dunajske ceste, le pevci, narodne noše, nosilci zastav, dostojanstveniki in oni, ki bodo imeli vstopnico za sedež, vstopajo vsi z Vodovodne ceste. **Kdor kupi vstopnico za sedež, naj pride na Stadion eno uro pred pričetkom dotične prireditve.** Radi reda je določeno, da se vstop k sedežem za pre pol ure pred pričetkom vsake slovesnosti. Zamudniki bodo morali kljub vstopnici v areno na stojišče.

Na glavni oltar, ki bo na veličastni stadionski tribuni, bo lahko videl vsakdo z vsakega konca Stadiona. Radi tega je vsako prerivanje odveč.

Navodila za mladinsko prireditev

1. Slabotna mladina naj ostane doma!
2. Vsa izvenljubljska mladina, ki pride z vlaki med 6. in 7. uro mora iti s kolodvora naravnost na Stadion. Izstopimo na gorenjskem kolodvoru in zavijemo takoj na desno po posebni poti na Stadion.

3. Ponovno se zabičuje, da mora imeti vsa mladina zadostno in zanesljivo spremstvo.

4. Ker bodo na Stadionu ločeni fantje in dekleta (fantje na desni, dekleta na levi strani), je neobhodno potrebno, da ima vsaka, tudi najmanjša skupina deklet svoje posebno in vsak tudi najmanjša skupina fantov svoje posebno spremstvo.

5. Mladina bo med službo božjo stala; samo pri povzdigovanju poklekne, obhajlo pa prejme tudi stoji.

6. Osnovnošolski otroci z dežele naj bi imeli v žepu listek, na katerem je napisano njihovo ime, ime in domači kraj ter prostor, kjer se njihova skupina zbere pred odhodom iz Ljubljane.

7. Če bi kak otrok zgrešil svojo skupino, naj se obrne na prvega reditelja, ki ga vidi. Reditelji bodo imeli znamenja na rokavih.

8. Po službi božji in razdeljenem zajtrku ostane vsa mladina na svojem prostoru, dokler ne dajo reditelji znamenja za odhod. Izpred Stadiona naj odidejo čimprej, da se prepreči gneča.

9. V slučaju slabega vremena naj ostane izvenljubljska mladina doma in naj prejme obhajilo doma, ljubljanska pa naj prejme obhajilo po ljubljanskih cerkvah.

Izvenljubljska mladina gre pri prihodu v Ljubljano takoj na Stadion. Ob 7 mora biti že tam. (Torej ne dela nikake šparilje po cesti in ne spremlja Breziške Matere Božje na Stadion!)

Procesije

Nočna procesija moških

Zbiranje: Od devetih zvečer dalje se zbere Ljubljanska škofija v Vegovi ulici in na Emonski cesti z dohodom s Kongresnega trga;

Glavna kongresna procesija

Zbirališče za kamniško in moravško dekanijo pri cerkvi Srca Jezusovega (Podrobno glej pod »Kamniški okraj« na tej strani!)

Na zbirališčah se priključijo dekanije druga na drugo po abecednem redu, le na čelu ljubljanske škofije koraka dekanija Ljubljana in na čelu lavantinske škofije mariborska dekanija. Pojde za cerkniško, v Slomškovi ulici.

Dekanije se na zbirališču postavijo v sledečem redu: 1. Napis dekanije (ki ga dobijo v Ljubljani); 2. Zastave; 3. Godba; 4. Moški; (5. Ev. simbolične skupine); 6. Moške narodne noše; 7. Pevci; 8. Duhovščina; 9. Ženske narodne noše; 10. Ženstvo.

Začetek procesije je točno ob treh popoldne s kongresnega trga.

Pomnite!

1. Da je treba biti vsaj eno uro pred pri-

REDITELJI

Dne 19. maja (v nedeljo) zjutraj se je vršil v dvorani društvenega doma v Grobljah sestanek rediteljev za evharistični kongres. Udeležilo se je sestanka 163 fantje iz okoliških župnij. Od pripravljalnega odbora je prišel g. Hvale, ki je dal vsa potrebna navodila! Osrednji pripravljalni odbor je z veseljem ugotovil, da sta naši dekaniji najbolj umeli poziv za rediteljsko službo. Zato na naše fante in može — reditelje najbolj sigurno računajo in bodo tudi dobili najvažnejše in najlepše postojanke v službi. Naš list poziva zato vse priglasišče za to važno službo, da se skakežejo z discipliniranostjo in polno udeležbo vredne zaupanja pripravljalnega odbora!

*

Rediteljstvo nosi odgovornost za ves zunanji potek kongresa. Rediteljska služba je častna, pa težka in odgovorna. Zato se bo vsak reditelj ves žrtvoval le službi kongresa in kongresnih udeležencev.

Bivališče rediteljev je na učiteljski (Resljeva cesta). Vstop bodo v učiteljske imeli za časa kongresa le reditelji s trakom.

četkom spreveda na zbirališču. Kasneje bodo ulice zasedene in ne boš mogel na svoje mesto.

2. Da je treba brezpogojno spoštovati navodila rediteljev.

3. Uvrsti se gotovo v spreved. Ne opazuj, ampak sodeluj! Čeprav morda tega ali onega ne vidiš, stori vendar, kakor ja radi skupne manifestacije potrebno.

4. Nočni moški spreved in glavna kongresna procesija, to so prave procesije. Zato se jih udeležite z molitvijo in pesmijo ter vzornim ponašanjem!

Petje in godbe na kongresu

Dohod na Stadion bomo imeli pevci z Vodovodne ceste, zadaj za oltarjem; pri maši bomo stali na evangelijski strani, enako pri vseh prireditvah.

Na sv. Petra in Pavla dan, t. j. 29. junija, bomo tisti, ki ne bomo pri vaji za koncert Pevske zveze, že nastopili na svojem prostoru pri prvem slavnostnem zborovanju popoldne ob treh na Stadionu. Po vsakem govoru bomo skupno z vsemi zborovalci peli pesmi, ki so natisnjene v kongresni knjižici.

V nedeljo 30. junija bomo peli pri slovesni maši kardinala-legata. Zbirati se začnemo ob 8 zjutraj, da se uredimo. — Prvo bomo zapeli najnovejšo »Ti si Peter«, ko bo kardinal-legat stopal k maši. Nato sledijo mašne skladbe zapovrstjo po številkah, kakor so na obeh listih. Ko eno odpojemo, vsakdo takoj poišči in pripravi naslednjo, da bomo lahko točno in brez nereda začeli.

Sklepne procesije se pevski zbor ne udeležijo po ulicah, temveč tako, da se takoj točno ob treh popoldne zberemo na svojem vzvišenem prostoru ob oltarju na Stadionu.

Ljudsko petje

Pesmi, ki jih bomo vsi peli, so natisnjene v kongresni knjižici, Kongresna himna in »Povsod Boga« celo z notami. Izpuščena je le Hribarjeva »V zakramentu vse sladkosti«.

Po vsakem govoru bomo pri slavnostnih zborovanjih tudi vsi zapeli primerno pesem. Najprej bo godba vsake toliko zaigrala, da bomo vedeli, katero naj zapojemo, nato pa poprimemo vsi.

Da bo petje enakomerno, bo na evangelijski strani glavni vodja dajal znamenja (takt). Zato bomo vsi pazili nanj.

Prihod rediteljev v Ljubljano. Vsi reditelji morajo priti v Ljubljano dne 28. junija najkasneje do sedmih zvečer. Posameznih rediteljev, ki jih ne bi nihče spoznal, odbor ne bo sprejel. — Takoj po prihodu v Ljubljano se morajo reditelji javiti v prijavni pisarni na učiteljski. Za vsakega odgovarja vodja skupine. V pisarni dobi reditelj trak, tam se vpišejo vsi njegovi podatki, vodja skupine pa dobi ključ od sobe, kjer bo s svojimi prenočeval.

Na učiteljski bomo poslovala ves čas pisarna za reditelje.

Razhod rediteljev. Rediteljska služba traja od 28. junija zvečer pa do 30. junija zvečer. Reditelji morajo biti vedno na odrejenem mestu in absolutno poslušni vodstvu ter disciplinirani.

Marija z Brezij

pojde v petek, dne 28. junija popoldne skozi naše župnije na evharistični kongres.

Ustavila se bo v Komendi ob 1/2 2, Mengšu 5 minut pred dvemi, Domžalah 20 minut po drugi uri, Trzinu 5 minut po pol 3.

Povsod se bo ustavila za 10 minut. Ljudstvo jo bo slovesno pozdravilo.

Kamniški okraj

Vozovi! Velik del udeležencev iz naših župnij pojde na kongres z vozovi in avtobusi. Vozovi in avtobusi bodo smeli voziti samo do takozvane slepe proge na Dunajski cesti. Tam naj udeleženci stopijo z vozov in grede do Stadiona peš! Vozove bo najboljše obrniti in jih spraviti nekje na Ježico. Kdor noče z vozovi nazaj na Ježico, naj zapelje z Dunajske ceste na desno ali levo. Največ prostora je zadaj za topničarsko vojašnico. Vozite po cestah stalno ob desni!

Vlaki na kamniški progi vozijo samo na gorenjski kolodvor! Tam vsi izstopimo. Veliki napisi bodo kazali smer za najpripravnejšo pot na Stadion. Po tej poti pojdemo tudi zaradi tega, ker nas bo vodila mimo vseh slavnostnih naprav pred Stadionom!

Naši vlaki odhajajo tudi z gorenjskega kolodvora.

Zbirališče za procesijo. (V nedeljo popoldne) Kamniška dekanija se zbere pri cerkvi Srca Jezusovega v Metelkovi in Slomškovi ulici (k procesiji se pomika skozi Slomškovo ulico na Resljevo cesto do Šentpeterske ceste, po Šentpeterski in skozi Prešernovo ulico pred pošto, kjer se za cerkniško dekanijo uvrsti v procesijo, ki pojde po Dunajski cesti na Stadion.) — Moravska dekanija se zbere tudi pri cerkvi Srca Jezusovega na Taboru in priključni Vidovdanski cesti (hiralnica sv. Jožefa). K procesiji se bo pomikala proti Šentpeterski cesti in dalje do pošte, kjer se uvrsti v procesijo za Škofje Loko.

Nočna procesija mož in fantov! Zbirališče za ljubljansko škofijo (torej tudi za nas) v Vegovi ulici in na Emonski cesti (od Kongresnega trga mimo realke.) Godbe in zborovski pevci se zberejo za to procesijo na trgu Sv. Jakoba in se uvrstijo v procesijo tam in tako, kakor bodo aranžerji odkazali.

GLAVNE PRIREDITVE

KONGRESA:

SOBOTA, 29. junija.

1. Mladinska prireditev ob 8 na Stadionu.

2. Stanovska zborovanja ob 10 v raznih dvoranah.

3. Slavnostno zborovanje popoldne ob 3 na Stadionu s slovesnimi litanijami in ljudskim petjem.

4. Nočna procesija mož in fantov zvečer ob 10, nato polnočnica za može in fante na Stadionu.

NEDELJA, 30. junija.

1. Na Stadionu ob 9 slovesna maša papeževga namestnika, nato slavnostno zborovanje.

2. Glavna zaključna procesija ob 3 iz mesta na Stadion, kjer bodo pete litanije (ljudsko petje) in pridiga.

Z našega razgledišča

KAMNIK. Namesto na praznik Marijinega oznanenja smo imeli materinsko proslavo na belo nedeljo in na 2. majniško nedeljo, ko vsi evropski narodi praznujejo materinski dan. V Kamniku pa je imela vdrugeč bolj značaj proslave 40 letnega jubileja, odkar so usmiljene sestre semkaj došle. V maju 1895, takoj po potresu, so se na pobudo in s podporo kamniškega trgovca Ivana Murnika naselile v Kamniku usmiljene sestre iz Zagreba, med njimi tudi č. s. Kantalicija, ki še danes v kljub visoki starosti požrtvovalno streže bolnikom. Danes imajo usmiljene sestre v Kamniku štiri ustanove in sicer: Otroški vrtec, dnevno zavetišče, penzionat in poleg tega še oskrbujejo mestno siromašnico. V otroškem vrtcu imajo sedaj okrog 30 otrok, prav toliko v zavetišču, kamor sprejemajo šolske deklice proti malenkostni odškodnini v celotno oskrbo. Dnevno prejema pri sestrah siromaki in brezposelni brezplačno hrano, vsak dan okrog 30. Tudi vsa leta oskrbujejo proti mali odškodnini cerkveno perilo za vse cerkve v kamniški okolici. Glavno njihovo opravilo pa je delo ljubezni: že 40 let strežejo bolnikom po kamniških družinah, za kar pričakujejo plačilo predvsem od dobrega Boga. Koliko težav in nevhvaležnosti za svoje nesebično delo so morale prestati, to čuvajo le same kot skrivnost. Gotovo pa jim je bilo v vsaj majhno zadoščenje, ko je na imenovani proslavi g. dr. D. Žvokelj pred polnoštevilnim kamniškim občinstvom

na kratko očrtal njih plodonosno delo v blagor Kamničanov. Same so pa pri ljubkih prizorih, ki so jih prednašali otroci tako lepo potem na odru Kamniškega doma, pokazale mnogo volje za še nadaljnje delo na polju mladinske vzgoje, ki je posebno dandanes tako važno. Bog jih podpiraj in stotero poplačaj.

Sv. maša za šol. mladino. Da bi se otroci čim bolj vsi in čim lepše udeleževali nedeljske službe božje in da bi se hkrati pripravili za nastop na kongresu, se je vpejla ob nedeljah ob 8. zanje posebna maša. Mladina sama poje (ljudsko petje) in vmes glasno moli. Upati je, da se sčasoma mladina vživi na ta način v lepote mašne liturgije, čim bolj aktivno pri njej sodeluje. Tudi se jim tako nudi prelepa prilika, da čim bolj pristopajo k obhajilni mizi, sedaj okrog 100.

Slovesnost prvega sv. obhajila bo za dečke 5. jun., za deklice pa na nedeljo sv. Trojice. Prvo v samostanu, drugo v župni cerkvi na Šutni.

Dne 27. junija bo poteklo 200 let, odkar je bila posvečena župna cerkev na Šutni. Posvetil jo je ljubljanski škof Feliks grof Schrottenbach. Radi evharističnega kongresa v Ljubljani bomo proslavili ta dogodek kasneje.

ŠPITALIČ. Vsa župnija sv. Antona v Špitaliču je bila zbrana v torek 21. majnika pri župni cerkvi, da se udeleži pogreba svojega ljubljenelega gospoda župnika **Antona Mezega**, ki je umrl v Leonišču v Ljubljani prejšnjo soboto, 18. majnika.

Na pogreb je došlo 19 č. gg. duhovnikov, ne samo iz kamniške dekanije, temveč tudi iz oddaljenjših krajev. Pogreb je vodil preč. g. dekan Matej Rihar, ki je v cerkvi tudi govoril in daroval za rajnega sv. mašo. Domači cerkveni zbor je zapel štiri pesmi v slovo. Sprevod se je pomikal po poti, po kateri je rajni gospod 33 let vodil farne procesije. Ta žalostna procesija je bila tako dolga in srca vseh župljanov tako iskreno ganjena, da bi bral iz obrazov vseh, kako radi so imeli svojega župnika. Župna cerkev, za katero je rajni gospod tako vneto skrbel in ki je za župnijo zadosti velika, ni mogla ta dan sprejeti vseh vase, tolika je bila udeležba. G. župnika smo položili poleg njegove matere in okrasili njegovo grob z mnogimi venci.

V torek 28. majnika, ko smo praznovali osmino za rajnega g. župnika, se je zopet vsa župnija udeležila sv. maše in prav mnogi so pristopili k sv. obhajilu in ga darovali za pokojnega župnika.

Kako je bil rajni gospod priljubljen, pričča tudi to, da ga je občinski odbor občine Špitalič na svoji seji dne 9. oktobra 1927. imenoval za častnega občana. Bog daj osiroteli župniji kmalu dobrega novega župnika!

RADOMLJE. Že skoraj pri vseh farah stojijo znameniti evharistični križi, ki so ponoči sijajno razsvetljeni, kot znak žive vere v Najsvetejši zakrament. Tudi v naši duhovniji hočemo imeti trajen spomin na II. evharistični kongres. Zato je naš dobri g. dušni pastir opozoril ljudi, da bi namesto evharističnega križa napravili nov

Noni in Mani v gorah

Mladostni doživljaji z Islandije. — Spisal
Jón Svensson S. J. (Dalje.)

Šele ko sva prišla mimo velikih ovčnjakov ob meji »Tuna«, sva se začela čutiti nekoliko varna. Toda že zdaj nama je pohajala sapa, tako da sva morala malo počiti. Maniju je tolklo srce radi silnega dirjanja.

Kmalu pa sva zopet vzela pot pod noge, toda mnogo bolj umerjeno.

Domislim se, kaj je malček rekel prejšnji dan, da bi namreč najbolje naredila, če bi vso pot tekla do vrha, in mu pravim:

»Zdi se mi, da le ne bova mogla tako kmalu doseči najvišjega gorskega vrha kakor si včeraj mislil.«

»Zdaj pa se tudi meni zdi, da najbrž ne,« odvrne Mani skromno in še vedno brez sapa. »Pa nič ne de,« pristavi, »prideva vendarle gor.«

In tako sva se trudila pogumno in sva se vzpenjala, kolikor sva le mogla hitro, po rebri, ki je bila tukaj že zelo strma.

Fidel je neprestano tekel veselo lajajoč pred nama. Skakal je naprej, potem zopet nazaj, na desno in na levo, da, tupatam celo visoko v zrak; kakor da ni vedel, kaj je utrujenost.

Ko je pretekla nekako ena ura, reče Mani nenadoma:

»Kaj misliš, ali se ne bi malo odpočila?« Obenem sede na velik, raven kamen, ki je molel za nekaj čevljev iz peščenih tal.

»Ali ti zopet srce močno bije, Mani?«

»Da, in silno se čutim trudnega v nogah.«

Vsedem se k njemu na kamen; tudi jaz sem se namreč utrudil.

»Čuj, Mani, ali nisi morda lačen?«

»Pač, pa zelo. In mislim, da bi bilo bolje, da bi bila malo jedla in pila, preden sva odšla z doma.«

»Meni se tudi zdi. a zdaj je žal prepozno.«

»Veš, Noni, to je čudno, kako hitro se človek zlačni.«

»Ubogi Mani! Včeraj si pa mislil, da bi lahko prebil ves dan brez jedi in pijače.«

»Seveda tako sem mislil včeraj. Toda zdaj vidim, da sem se motil. — Ali bova pojedla malo kruha z maslom?«

»Kajpa! Jaz nimam prav nič proti temu.«

Iz vlečeva kruh z maslom in pojeva približno polovico vsega brašna, ki sva ga vzela s seboj. Imela sva le še po dva namazana kosa kruha za vsakega od naju.

»Te morava prihraniti za pozneje,« pravim jaz. »Za kosilo nama bodo.«

»Da, to morava,« reče Mani. »Toda prav lahko bi jih pa tudi kar zdaj snedel.«

Ko pospraviva to malo malico in nekoliko počijeva, čutiva, kako v nama zopet vstaja pogum in zaupanje. Začneva se malo razgledovati. Videla sva pristavo Mözruvelir v veliki daljavi spodaj, daleč, daleč pod seboj. Velika poslopja so se nama od tu zdelo zelo majhna. Modri stolpi dima so se dvigali iz nekaterih hiš. Kuhali so torej ravno kavo.

»O, ko bi vsaj mogla dobiti čašo gorke kave ali mleka!« vzdihne Mani.

»Bo že bolje, da na to čim manj misliva,« odvrnem jaz. »Saj itak nič ne pomaga.«

Danilo se je vedno bolj in bolj. Na jugovzhodu so bile gore svetle kakor v plamenih. Odsevale so škrlatno in zlato. Bila je jutranja zarja.

»Kako je vendar lepo!« zakliče Mani. »Zdaj nisem več truden.«

»Jaz tudi ne.«

Skočiva kvišku in nadaljujeva naporno pot navkreber. Pa zdaj nisva več tekla kakor v začetku. Uvidela sva, da morava z močmi bolj varčevati, če hočeva priti do cilja. Držala sva se za roke in pomagala drug drugemu. Postajalo je pa vedno bolj

ciborij. Za nabiralno delo sta se zavzela dva moža, ter eno dekle, ki so šli darove pobirati po hišah. Nabralo se je nekaj čez 2000 Din. Pri tem gre srčna zahvala ljudem revnejših slojev, ki tako težko žrtvujejo težko prisluženi denar za čast božjo. Novi ciborij bo iz srebra, ter pozlačen. Ta bo spominjal ljudi na II. evharistični kongres skozi cela stoletja. Ta ciborij bo v dušno korist vsem ljudem, ki bodo iz njega uživali Telo Gospodovo. Iz tega ciborija bodo tisoči in tisoči dušno ozdravljeni. Bog plačaj vsem dobrotnikom. — Od velike noči dalje imamo z dovoljenjem prevzvišene g. škofa, vsako nedeljo in praznik dve sv. maši. Prva služba božja je ob 7, druga ob 9. Pri tem gre zahvala g. Doktoriču za njegovo požrtvovalnost, ki je omogočil, da lahko vsak vernik zadosti svoji verski dolžnosti. Prosi se, da ne bo nikogar, ki bi pri taki priložnosti ne bil na nedeljo ali praznik pri sv. maši. — Pripravimo za evharistični kongres svoja srca Gospodu, da bo zavladal v zasebnem in javnem življenju Kristus kralj. Naše geslo naj bo: Kristus, kraljuj! Kristus, zmaguj!

V DOBU je veliki oltar in dva stranska prenovljeni. Veliki oltar je še-le pri prenovljenju pokazal vso lepoto, katero je izvalil iz njega z zlatom in svetlejšimi barvami g. Slivar Albin, podobar in pozlata iz Ljubljane. Veliki oltar je napravil leta 1898 Rovšek iz Ljubljane, ki je prava umetnina.

Stranski oltar M. B. in »Ecce homo« sta pa starejša. Pred popravo se je vsipala moka iz vseh kipov, odpadli so že posamezni

deli kipom, tako, da je bilo malo upanja na prenovitev. In vendar je popolnoma uspela prenovitev obeh. Zato smo pa letos zopet po dolgih letih presledka imeli pri oltarju M. B. šmarnično pobožnost.

Za popravilo čakata še oltar sv. Jožefa in sv. Mihaela. Župljani so trdno odločeni tudi ta dva letos prenoviti. Vsa ta popravila v župnijski cerkvi se vrše v spomin na evharistični kongres. Mesto evharističnega križa smo sklenili ta popravila v cerkvi in popravila vseh javnih znamenj v župniji. Kljub temu so postavili Žejani evharistični križ v Žejah, katerega je blagoslovil domači župnik na velikonočni ponedeljek. Krtina je pa dobila svoj evharistični križ 19. maja, ki je bil blagoslovljen z vso slovesnostjo zvečer ob svitu neštivilnih lučk, ki smo jih nosili v procesiji iz cerkve na hrib za Tadijevo hišo, kjer stoji Kraljevo znamenje.

V DOBU smo začeli 13. maja zidati novo šolsko poslopje, ki je nadvse potrebno. Za šestrazrednico imamo samo tri učne sobe in še te niso udobne, da bi odgovarjale vsem potrebam. Čas za zidanje res ni pravi vsled pomanjkanja gotovine. Potreba je pa neodložljiva. Kar so zamudili naši predniki, moramo popraviti mi, čeprav je hudo pritisnilo. Imeli so napredek na jeziku, v dejanju so pa bili vedno na eni in isti točki s samo hvalo: Občinskih doklad pa nima nobena občina tako nizkih kot naša. Kako se ta kratkovidnost in nazadnjaštvo danes maščuje nad nami pa sami čutili in želimo le to, da nikdar več ne bi vodili naših javnih naprav kratkovidni ljudje!

Evharistični križ na Homecu.

V SKOCIJANU PI DOBU je umrl Bergant Mihael 5. maja. Hiral je blagi mož nekaj tednov, toda upali smo, da bo njegova trdna navara premagala bolezen in bo zopet prišel v nekaj dneh v Dob v cerkev. Bog je pa drugače obrnil. Pokopali smo Volafovega očeta 8. maja pri cerkvi v Škocijanu, kjer je bil nad 50 let cerkveni

utrudljivo, kajti pobočje se je bolj in bolj strmilo, čim više sva bila. Vendar poguma nisva zgubila.

Začetkoma sva živahno kramljala; pa kmalu sva uvidela, da bo za naju boljje, če molčiva. Sapa nama je pohajala in prsi so nama bile kakor otesnele. Poleg tega sva bila vsa mokra od potu. Vendar sva topot vztrajala malo dalj ko prej in molče sva preplezala višino za višino.

»To je pa res čudno,« pravi nenadoma bratec, »zdi se mi, da se gora vedno viša, čim više prihajava.«

»Prav tako se zdi tudi meni, Mani.«

»Kakor da se gora nateguje in vleče navzgor,« nadaljuje malček. »Tega kar ni mogoče razumeti.«

»Da, prav tako, Mani, in kar noče biti konca teh višin in reber in pobočij in gričev. Kar drug za drugim si sledijo. In gorski greben se zdi zdaj prav tako zelo od naju oddaljen kakor v začetku.«

»Natančno tako je, kakor praviš, Noni.«

»Le poglej,« nadaljuje on, kazoč s prstom na najvišji tedaj vidni gorski rob visoko nad najinima glavama, »ali se ne vidi, kakor da je tisti rob tam gori najvišji na vsej gori?«

»Res, prav tako se vidi.«

»In vendar boš kmalu videl, da naju bo zopet prevaralo, ko bova gori.

Potem se pokaže prav gotovo še više gori nov rob. Tako se je zgodilo že večkrat po vrsti.«

»Da res čudno je to, Mani.«

Dosegla sva ravno podnožje pečenegega pobočja. Njegov najvišji rob je bil res v tem trenutku konec vsega našega zapadnega obzorja in se je zgubljal visoko gori nad nama in zdelo se je, da je zrastle z nebom samim. Molče se povzpeva po strmem pobočju navzgor in ko prideva prav na vrh, je ležala pred nama s sočno travo porastla majhna ravan. Na njenem zapadnem koncu se je dvigal zopet nov, zelo visok, povsem v vresjem porasel grič. Za trenutek postaneva in si obriševa pot s čela.

»Ali vidiš, Noni,« prične mali, »ali ni prav tako kakor sem prej rekel? Od tu zopet lahko vidiva najvišje gorske vrhove tam gori. Saj se raztegujejo kar naprej tja gor do oblakov. Skoraj začenjam biti mnenja, da jih nikdar ne doseževa.«

»Prav imaš. Pot je mnogo daljša nego sva mislila. Vendar pa ne smeva zato še popolnoma zgubiti poguma. Poskusiva priti čim više.«

Stala sva še nekaj trenutkov, da bi se oddahnila. Potem se obrneva in pogledava navzdol.

»Ej, poglej no, Noni, kako silno pot sva že prehodila! In kako majhna se

vidi zdaj pristava!«

Sonce je bilo med tem že davno vzšlo in je razlivalo zlate žarke po deželi, ki se je široko raztezala tam doli spodaj.

Videla sva veliko, deročo reko Hörgá. Od tu se je videla podobna majhnemu, lesketajočemu se gorskemu potoku.

Videla sva polno pristav, obdanih s cvetočimi tratami. Rodovitne doline so se sprostirale proti severu, vzhodu in jugu, do kamor je segalo oko.

Videla sva ljudi in živali v velikem številu. Vse živo je bilo in se gibalo, kamorkoli sva pogledala. In vsa ta očarujoča dežela se je kopala v zlatobleščecem sončnem soju.

Stala sva kakor zamaknjena in sva gledala še dolgo občudovaje na vse strani. Kar zakliče Mani, kazoč proti severu:

»Oj poglej no, ali ni to Atlantsko morje?«

Napnem oči in kmalu izsledim v smeri, ki mi jo je pokazal Mani, prelepo okroglo, svetlečo se liso. Bila je iste barve kakor čisto, temnomodro nebo. Bil je to v resnici majhen delček mogočnega Atlantskega morja, ki se je lesketalo tam v daljavi.

(Nadaljevanje.)

VLAKI OB EVHARISTIČNEM KONGRESU

Dne 29. in 30. junija vozijo na kamniški progi sledeči vlaki (kakor ob delavnikih in še nedeljski). V nedeljo, 30. junija vozi iz Ljubljane ob 22.10 poseben vlak, ki na Ježici in v Črnučah ne obstane!

Ljubljana gor. kol. — Kamnik

5.50	9.00	11.33	13.53	16.10	18.27	Ljubljana, gor. kol.	7.00	8.12	10.52	13.25	15.38	17.57	21.58
5.58	9.07	11.40	14.00	16.17	18.35	Ježica	6.52	8.04	10.44	13.17	15.30	17.49	21.50
6.01	9.10	11.43	14.03	16.20	18.38	Črnuče	6.48	8.01	10.41	13.14	15.27	17.46	21.47
6.11	9.18	11.51	14.11	16.28	18.48	Trzin	6.39	7.53	10.33	13.06	15.19	17.38	21.38
6.16	9.23	11.56	14.16	16.33	18.53	Domžale	6.34	7.49	10.29	13.02	15.15	17.34	21.33
6.28	9.30	12.02	14.22	16.39	19.00	Jarše - Mengeš	6.27	7.43	10.23	12.56	15.09	17.26	21.27
6.32	9.34	12.06	14.26	16.43	19.04	Homec	6.23	7.40	10.20	12.53	15.06	17.22	21.23
6.36	9.38	12.10	14.30	16.47	19.08	Duplica	6.19	7.36	10.16	12.49	15.02	17.18	21.19
6.42	9.43	12.15	14.35	16.52	19.14	Kamnik	6.14	7.32	10.12	12.45	14.58	17.14	21.14
6.45	9.46	12.18	14.38	16.55	19.17	Kamnik, mesto	6.10	7.28	10.08	12.42	14.55	17.11	21.10

Poleg teh vlakov vozi v soboto zjutraj iz Kamnika mladinski vlak: Kamnik 5.33 (5.38), Duplica 5.44, Homec 5.49, Jarše-Mengeš 5.53, Domžale 6.01, Trzin 6.12. Ta vlak odhaja iz Ljubljane v soboto popoldne ob 14.40.

ključar. Pogreb je bil priča, kako spoštovan je bil v življenju pokojni oče. Razen domačih dveh gospodov, so se pogreba vdeležili gg. Hut Srečko, kaplan iz Moravč, o. Kazimir Zakrajšek, župnik župnije sv. Cirila in Metoda v Ljubljani ter o. gvardijan Bernardin Mlakar iz Kamnika. Pogrebcev je bilo od blizu in od daleč toliko, da jih v Škocijanu menda ni bilo še pri nobenem pogrebu.

Volafov oče je bil rojen 27. 9. 1856. v župniji Moravče. Bil je brat znanega gostilničarja in posestnika v Krascah pri moravčah — Frfrava. Bil je po svoji naravi blagega srca. Globokoveren ni iskal pri vseh svojih delih drugega kot le čast božjo in blagor bližnjega. Cerkev in dom je bilo polje njegovega Boga posvečenega življenja. V cerkev in k sv. obhajilu ni šel le ob nedeljah in praznikih, ampak vsaki dan, če-le ni bilo nujnega zadržka. Čeprav je težko hodil, vendar tudi slabo vreme ni blagega očeta zadržalo doma. Kako lep vzgled vsem vaščanom, zlasti pa onim faranom, ki so blizu cerkve.

Pred devetimi leti je izročil svoje posestvo zetu. Rešen gospodarskih skrbi, se je posvetil tem gorečnejše skrbi za svojo dušo. Bil je vedno pripravljen pomagati pri gospodarstvu s svetom in delom. Temu krščanskemu prizadevanju je ostal zvest do svoje smrti, kar je vedno želel. Počivaj v Bogu!

IHAN. Evharistični križ smo slovesno blagoslovili na Belo nedeljo popoldne. Navzoča je bila skoro vsa župnija. 12. maja je 20 otrok prejelo prvo sv. obhajilo. Med mašo so šolarji peli in molili kakor bodo na evharističnem kongresu. Tja pojde 154 otrok. Vozniki so se ponudili, da jih bodo peljali zastoj.

Pri majniških shodih je bilo sprejetih v Marijino družbo 8 fantov in 5 deklet, v Marijin vrtec pa 18 otrok.

PEČE. Toliko ljudi naenkrat skupaj pa res še ni bilo v Pečah kakor v nedeljo 26. majnika, ko smo imeli slovesnost Marije Pomočnice. Gospod dekan Janko Cegnar je imel cerkven govor zunaj pred cerkvijo, in ves prostor med župniščem šolo, in cerkvijo je bil poln vnetega ljudstva. Gospod dekan, kakor on zna, je poslušalce navdušil za češčenje Marije Device, in po govoru se je razvila procesija s kipom Marije Pomočnice skozi vas. Po procesiji je bila popoldanska služba božja v cerkvi, a je mogla v cerkev k večjemu ena desetina ljudstva. Zato bo treba za naprej, ako Bog da zdravje in lepo vreme, imeti tudi litanije in bla-

goslov zunaj cerkve. Po končani slovesnosti smo šli in procesiji na Kalvarijo, kjer je bil blagoslovljen križ s krasnim kipom trpečega Jezusa. Križ je izdelan iz trdega, hrastovaga lesa, visok 10 metrov, in bo še poznim rodovom v spomin na letošnje evharistično leto.

GROBLJE. Sredi meseca majnika je zapustil Misijonišče predstojnik zavoda č. g. Alojzij Pohar in odšel za predstojnika misijonske naselbine na Čukarici v Beogradu. V Grobljah je bil ravno tri leta. S svojo podjetnostjo in sposobnostjo je mnogo koristil samostanu. Marsikaj je prezidal in dal po vsem poslopju napeljati vodovod. Poleg tega je mnogo hodil na misijone in druge pobožnosti. Ljudstvo ga je cenilo zlasti kot izbornega govornika. Gotovo bo vse svoje moči znal kar najbolje porabiti tudi v korist postojanke, ki ji je postal voditelj. — Istočasno je prevzel vodstvo Misijonišča č. g. Martin Očepek, ki že 15 let deluje v Grobljah. Mnogo je delal na prosvetnem polju pri bivšem prosvetnem okrožju in domačem prosvetnem društvu. Poleg skrbi za ekonomijao Misijonišča je bil vnet za dušno pastirstvo. Daj Bog, da bi

mogel v bodoče brez ovire delovati na vseh teh popriščih! — Za binškoštne praznike so spet zasvetili v linah zvonika električni križi, ki se prižgo ob prazničnih in predprazničnih večerih. Okoličane opozarjajo na evharistični kongres.

ŠT. GOTARD. V nedeljo 2. junija je bila slovesnost prvega sv. obhajila. Letos je bilo prvoobhajancev izredno veliko — 32 —. Trije so bili iz sosednje župnije St. Ožbalt. Med šolskimi otroci je veliko zanimanje za evharistični kongres. Priglašeni je sedaj že 65 — pa se jih bo še nekaj priglasilo. Pod vodstvom g. šol. upravitelja se učijo peti one pesmice, ki so določene za mladinski nastop na Stadionu. Tudi med odraslimi farani je nepričakovano veliko zanimanja za evharistično slavje v Ljubljani. Nad 50 mož in fantov je naročilo izkaznice. Žene in dekleta tudi nočejo ostati doma. Zato se jih je tudi priglasilo 50 in same so si preskrbele avto za vožnjo v Ljubljano in nazaj. Bog daj, da bi ljubljanski evharistični kongres zanetil v dušah vseh udeležencev novo ljubezen za češčenje božjega Zveličarja — bivajočega med nami v presveti hostiji.

SESTANEK KATOLIŠKE AKCIJE

V nedeljo, dne 12. maja ob 7. uri zjutraj se je vršil redni sestanek KA za moravško in kamniško dekanijo v Grobljah. Udeležilo se je sestanka 133 fantov. Posamezne župnije so bile zastopane kakor sledi: Moravče 17, Brdo 5, Vodice 18, Komenda 11, Tunjice 9, Kamnik 5, Homec 9, Dob 15, Ihan 18, Domžale 13, Mengeš 13. Govoril je predsednik škofijskega odbora KA odvetnik dr. Miha Krek o Mariji Kraljici majnika, in o pripravi na evharistični kongres. Predavanje, ki so ga fantje po pravici z vsem zanimanjem poslušali, je trajalo skoro eno uro. Nato je bila pevska vaja za pripravo na evharistični kongres, ki jo je vodil g. A. Plevnik.

Na binškoštno nedeljo se je ob isti uri in na istem prostoru vršil sestanek KA za mesec junij. Ker je cela dežela v pripravi na evharistični kongres, je ta sestanek bil posvečen tej pripravi. Sestanka se je udeležilo 151 fantov in mož iz obeh dekanij. Člani pripravljalnega odbora iz Ljub-

ljane (predsednik dr. Žitko ter gospoda Martelanc in Novak) so razložili poslušalcem pomen in vsebino evharističnega kongresa ter podali podrobno sliko o velikanskih pripravah na to največjo slovensko prireditvev. Dali so tudi pojasnila na razna vprašanja. Poslušalci so strmeli nad velikopoteznim in temeljitim delom pripravljalnega odbora. Gospod Lojze Peterlin se je v imenu fantov in mož kamniške in moravške dekanije javno zahvalil predsedniku dr. Žitku in vsem ostalim gospodom od pripravljalnega odbora za njihov trud, ki naj jim ga zlasti Bog obilo poplača. Cela dvorana je v znak priznanja in zahvale gromovito ploskala. Tudi na tem sestanku je bila kratka pevska vaja. Sestanek je trajal nekaj nad dve uri.

Prihodnji sestanek KA se vrši drugo nedeljo v mesecu juliju (14.), in bo izraz pokongresnega razpoloženja. Začetek točno ob sedmi uri zjutraj. Za ta sestanek se bodo spet zahtevale običajne vstopnice!

Sveža jajca

dobite vsak dan v društvenem domu v Grobljah Ravnotam lahko daste kopuniti

petelinčke. (Na željo tudi na domu)

Delavec ima pravico do organizacije

(Iz okrožnice Leona XIII.: Rerum novarum.)

70. »Spoznana pičlost lastnih moči človeka priganja in spodbuja, da si želi pridružiti tujo pomoč. Svetopisemska je ona misel: »Bolje je, da sta dva skupaj, kakor en sam; imata namreč korist od svoje zveze. Če bi eden padel, ga bo drugi podpiral. Gorje samemu: Če pade, nima nikogar, ki bi ga dvignil.« (Modr. 4, 9, 10). Kakor to naravno nagnjenje človeka vodi k združitvi in državljanski družnosti, tako hrepeni tudi, da bi z državljani sklenil tudi druge družbe, majhne sicer in nepopolne, pa vendar družbe. Med temi in med ono veliko družbo je radi različnih najbližjih ciljev zelo velik razloček. Cilj namreč, določen državljanski skupnosti, pripada vsem, ker je obsežen v skupni blaginji, katero imajo pravico uživati po razmerju vsi in posamezni. Zato se imenuje javna, ker se v nji ljudje med seboj združujejo, da tvorijo državo. (Tomaž Akv. tako). Nasprotno pa se družbe, ki se družijo tako rekoč v njenem naročju, smatrajo in so zasebne, ker je namreč ono, kar se predvsem nanje nanaša, zasebno korist, ki se tiče samo združenih. Zasebna družba je tista, katera se združi, da bi vršila kako zasebno opravilo, n. pr. če dva ali trije sklenejo družbo, da bi skupno kupčevali.« (Tomaž Akv.) Zato torej, akoravno se zasebne družbe nahajajo v državi in so tako rekoč toliko kot njeni deli, vendar vobče in samoposebi ni v oblasti države, da bi jim branila njih gibanja. Po naravnem pravu je namreč človeku dovoljeno, da se združuje v zasebnih družbah, država pa je ustanovljena zato, da štiti naravno prava (pravice), ne pa, da jih ugonablja. In če bi ona prepovedala, da se državljanska društva ne smejo združevati, bi naravnost sebi nasprotovala, ker se je tako sama, kakor so se zasebna društva, rodila iz tega načela: da so ljudje po naravi družni.«

Pravica do organizacije torej nikakor ne izvira iz države, ampak je višja in prvot-

nejša. Država nima pravice ne dovoljevati, ne odrekati združevanja med državljani, ampak ima samo dolžnost, družno pravo braniti in podpirati. Pa to ni kriv nauk; vsaj tako uči veliki papež Leon XIII. čeprav ne gre v glavo nekaterim državnikom in podjetnikom, ki so proti vsaki organizaciji. Brez pravice združevanja ni nikake svobode. In vendar je moderni svet proglasil svobodo vesti, pouka in tiska itd. zraven pa novodobni zakoni omejujejo združevanje. To je naravnost smešno protislovje! Kaj pa pomenja svoboda vesti, če se ne morejo tisti, ki imajo neko prepričanje vesti, združevati in z združenimi močmi kazati svojega prepričanja? Kaj pomaga svoboda pouka, če se ne sme dejansko vršiti? Ali ni svoboda tiska prazna, če se sme samo pisati, ne pa tudi delovati. Tudi za delovanje je najprej potrebno združevanje.

Seveda ni pravica združevanja neomejena, ker ni sama sebi namen. Služiti mora človeku; napačno bi bilo, ako bi se izvrševalo tako, da bi nasprotovala človekovi naravi. Narava je odvisna od Boga, jasno je zato, da nobeno združevanje ni upravičeno, ako nasprotuje božjemu ali nravnemu zakonu. Človek je pa odvisen tudi od družbe, zato se ne sme združevati v takih nižjih družbah, v katerih bi bil v nasprotju z višjimi družbami.

Ko govorimo o združevanju imamo v prvi vrsti pred očmi delavske organizacije, ki se organizirajo zato, da bi si izboljšali svoje razmere. Toda liberalni zakoni so izprva določali kazni za delavce, ki bi se v ta namen združevali, čeprav je bila obenem razglašena svobodna konkurenca. To je bila velika krivica za delavca. Od svobodne konkurence naj imajo edino bogati dobiček, sibejši kmet, obrtnik in delavec naj pa ostane neorganiziran in vsled tega plen gospodarsko močnejšega bogatina. Odtod je nastalo zlo modernega kapitalizma, ki danes tlači celi svet.

16, pri mešč. korporaciji 3, pri Knafliču 2, pri cestnem odboru 8, itd. itd.

Žalostno je dejstvo, ker je Kamnik priznan kot planinski in letoviški, sicer zelo zdrav okraj. Vzrok je torej v življenjskih prilikah, v katerih živi ljudstvo. Kaj sedaj? Ali se ne da temu pomoči?

Prav sedaj gre širom Slovenije nov pokret, ki ima nalogo naše ljudstvo opozoriti na jetiko, ga poučiti, organizirati ljudstvo v sistematično borbo proti jetiki!

V Ljubljani deluje društvo narodna proti tuberkulozna liga, ki ustanavlja po raznih krajih svoje podružnice krajevne protituberkulozne lige, ki imajo skrbeti za jetične bolnike v svoji okolici ter jim pomagati na razne načine. Parv tako pa je naloga teh društev, da izvedejo sistematično borbo v dotičnem okraju. V Kamniku deluje že tako društvo, kolikor vem je v Domžalah že ustanovljeno in želeto je, da se delo poživijo. Sedaj pa menda vrše priprave za ustanovitev tudi v Lukovici.

Treba bi bilo v vsaki naši fari poskrbeti za skrbstvo teh siromakov. Delokrog kamniške lige obsega tele občine: Vodice, Komenda, konec Radomlje, Kamnik, Kamniška Bistrica, Nevlje, Tuhinj in Motnik.

V Kamniku se vršijo priprave za ustanovitev protijetičnega dispanzerja t. j. zdravstvene ustanove, kjer zdravnik specialist brezplačno zdravi vse ljudi, ki so oboleli in kjer je lahko vsak strokovno preiskan in preiskušen glede jetičnega okuženja. V kratkem bo v Kamniku sestanek 99. župnikov, oblasti, učiteljstva, županov, tovarov, delavstva itd. v svrhu ustanovitve dispanzerja.

V borbi proti jetiki mora sodelovati vsak, ker vsak lahko oboli in le z združenimi močmi bo mogoče jetiko zaježiti. Znano pa je, da je lažje jetiko preprečiti kot zdraviti. zato si zapomni dobro:

(Nadaljevanje.)

France Jagodi, Kamnik.

V boj proti jetiki

V dneh od 19.—26. maja se je vršil po vsej državi takozvani protituberkulozni teden, ki ima namen ljudstvo opozoriti na najskrajnejšo bolezen, za katero hira, t. j. tuberkuloza.

Prav je, da tudi »Naš list« ne zaostane za vsemi drugimi listi, ki so v teh dneh opozorili svoje bralce na to strašno šibo božjo.

Najbrže še ne ve vsak, da je Jugoslavija

država, ki je z jetiko najbolj okužena, da se je šele zadnji čas pričela protijetična fronta. V Jugoslaviji umrje letno 50.000 ljudi za jetiko, t. j. toliko kot ima Ljubljana prebivalcev. V kamniškem okraju je vsak deseti mrlič žrtev jetike. V Kamniku je bilo ugotovljenih po knjigah zdravnika Okrožnega urada v l. 1934 103 jetične slučaje in to v izključno delavskih vrstah in sicer: V smodnišnici 19, pri »Titan« 15, pri Remcu

Ako potrebujete

DOBRE PEČI
in štedilnike

oglasite se

pri **Franc Kosmaču**
v **VELIKEM MENGŠU**

(cesta na Moste)

Dobite najboljše in najcenejše peči, izdelane od domačih družinskih članov - strokovnjakov, zato brez konkurence v delu in ceni. Proti jamstvu tudi na odplačila.

Uredništvo.

VRHPOLJE. Dopisa nismo objavili, čeprav bi bil zanimiv. Iz evharistične številke lista smo izločili tudi druge podobne slučaje. — Na željo smo te številke natisnili v veliko večji nakladi in so zato gg. poverjeniki dobili nekaj več izvodov. Gotovo bo vsem ustrezno.

CILKA ZAJC — strojno pletenje, Groblje, Društveni dom — Pocen puloverji, nogavice, šali rokavice, i. t. d.

Dobro,
ceneno
in lepo

boste oblečeni, ako kupite blago za Vašo novo obleko ali plašč v trgovini

Jos. Senica, Domžale
Podružnici: Moste pri Komendi
Stranje

TAPETNIŠKE,
LIČARŠKE IN
SEDLARŠKE
IZDELKE

DOBITE NAJCENEJE PRI

MARTIN MALI, Domžale

ŽIMNICE, PERESNICE, ZOFE

OTROŠKI KOTIČEK

Kje je striček?!

Dragi naši mali bralci in bralke!

Striček je odšel...! Pravzaprav se niti poslovil ni. Kar na hitro je pospravil svoje stvari, najbližnjim rekel »Zbogom!« in hajdi v Domžale na vlak. Če znekaj dni nam je pisal, da ga je lukamatija zapeljal prav do tja, kjer se Sava izliva v Donavo, to je v Beli grad! In tako smo zopet reveži brez strička. In to sedaj tik pred kongresom, ko smo mislili, da bo striček zbral vse svoje nečake in nečakinje ter poromal z njimi na evharistični kongres v Ljubljano. Človek bi mislil, da ste bili tako poredni in Vas je rajši pustil, kakor pa da bi se zvami še nadalje ukvarjal. Toda ni bilo tako, saj je uredniku posebej naročil, naj pozdravi vse njegove bralce v Našem listu.

Sicer pa mislimo, da se zaradi tega ne bo nič prevzel naš striček, če je sedaj v Belem gradu, tam kjer je kralj, kjer so ministri in drugi veliki gospodje. Mi trdno upamo, da bo ostal še nadalje naš striček. Pošiljali mu bomo pisma, on nam jih bo pa že kako gor poslal. Pošlje jih lahko z aeroplani, saj so se ti sedaj navadili tudi na mengeškem polju pristajati.

Pismo stričku

Dragi striček! Sporočiti ti moram, da se pri naši hiši vsi pripravljamo na evharistični kongres v Ljubljani. Kongresne knjižice in znake že imamo vsi, samo jaz imam samo znak. Otroci smejo iti na kongres tudi brez knjižice, ker zadostuje znak. Za kongres se vadimo najbolj petja. Zadnjič smo bili v Komendi. Prišlo nas je toliko otrok skupaj, da jih jaz toliko še nikoli nisem videla. Prišli so tudi iz Kamnika, s Homca in iz drugih krajev. Največ pa menda z Vodice. Tiste so pripeljale sestre, take kakor so v Domžalah. Pod lipo pod cerkvijo smo peli. En gospod je s šibo mahal, mi smo pa peli. Včasih smo tudi malo skazili, toda potem je dobro šlo. Na koncu smo

dobili malinovec, ker smo bili vsi zelo žejni. Bil je dober. Na poti domov je pa bilo spet hudo vroče.

V nedeljo smo pa bili v Grobljah. Po maši smo šli pod drevesa pred samostanom. Tam je bil napravljen oder, na katerem je bil postavljen harmonij. Iz Jarš in Rodice smo prišli skoro vsi otroci. Trzinske so pripeljali gospod župnik in tudi ihanske. Vahtarjev gospod iz Mengša so vodili petje, ihanski gospod župnik so pa igrali na harmonij. Eno celo uro smo peli. Peli smo vse tako kakor v Komendi, tako kakor bo na Stadionu. Tistega si dolgo nismo mogli zapomniti, da je pri pesmi »Tebe ljubi moja duša«, treba na »duša« dolgo vleči. Mi smo pa hoteli kar hitro naprej. Potem je pa prišel avto iz Ljubljane in en gospod in gospa z otroci so se pripeljali ter so prinesli dva velika radia, katera so postavili na mizo na odru. Nato je radio rekel, da bodo v Ljubljani ravno tiste pesmi peli. Mi smo poslušali. V Ljubljani so peli skupaj z godbo. Prvo kitico smo mi samo poslušali, drugo smo pa z njimi zapeli. Tudi Ljubljančani niso znali držati na »duša«. Tebe nisem nič videla. Samo gospod urednik nas je komandiral, da smo morali vsi paziti kako je Vahtarjev gospod z roko mahal. Rekel je, da če bomo tudi na Stadionu vsi gledali na tistega, ki bo na odru vodil petje, da bomo potem znali prav začetni in prav nadaljevati. — Gotovo boš šel z nami na Stadion. Mi se bomo peljali z vozovi. Trzinski gredo z vlakom, ihanski pa tudi z vozovi. Na Stadionu bomo šli otroci k svetemu obhajilu. V Grobljah so nam rekli, da nas bo toliko, da bo sto duhovnikov delilo sveto obhajilo.

Lepo Te pozdravlja Tvoja nečakinja iz Jarš.

Stričkova pošta v tej številki odpade, ker smo vsa pisma poslali stričku v Beli grad. Do prihodnje številke bo že gotovo odgovoril in tudi kaj lepega in zanimivega sporočil iz Belega grada.

V Ljubljano na evharisti. kongres!

Na praznik svetega Petra in Pavla, to je v soboto 29. junija, pojdemo vsi mladi bralci in bralke Našega lista na evharistični kongres v Ljubljano! Samo tisti, ki so premajhni in ki so bolni, bodo doma ostali.

V Ljubljani na Stadionu pojdemo vsi k svetemu obhajilu. Pri spovedi homo prešnji dan. Zjutraj ne smemo med vožnjo nič jesti. Pri maši na Stadionu naj vsak mirno čaka, da pride duhovnik s svetim obhajilom do njega. Ne bo nič obhajilne mize! Za obhajilo ni treba nič poklekati. Če se je kdo zmotil, da je pred obhajilom kaj jedel, naj kar strežniku reče, da je že jedel in ne sme prejeti svetega obhajila. Zato pa rajši pazite, da ne boste nič jedli. Po maši bo dobil vsak dober štrukelj.

Če bi bilo kateremu slabo, naj si vsede na tla.

Obleka za evharistični kongres bo dobra taka, kakor Vam jo bo mama pripravila. Zadostuje lepa praznična obleka. Ni treba, da bi imeli vsi enako obleko!

Pri maši na Stadionu stoji vsak mirno na svoje mjestu in gleda na oder, kjer bo voditelj petja! Pri petju pojemo vsi Usta široko odpirati! Ne prehitovati in ne zastajati! Vsi pojemo tako, kakor bo pevovalja na odru dajal znamenje, zato vedno njega gledati! Molitve molimo tudi skupno in počasi. Pri črticah počakati!

S katerim vlakom se peljemo v Ljubljano na mladinsko prireditev?

Vsa mladina s spremstvom (ki se pelje z vlakom) mora v soboto zjutraj na prvi vlak, ki bo tako dolg, da bo zadosti prostora.

Vozni red: Kamnik 6.10 (6.14) Duplica 6.19, Homec 6.23, Jarše-Mengeš 6.27, Domžale 6.34, Trzin 6.39, Ljubljana gorenjski kolodvor 7.

Na gorenjskem kolodvoru vsi izstopimo!

Poseben mladinski vlak! Glej str. 6 zgoraj!

Hranilnica in posojilnica v Kamniku

registrovana zadruga z neomejeno zavezo. — V lastni hiši ŠUTNA 22 (blizu postaje).

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najugodneje.

Jamstvo presega večkratni znesek vseh vlog.